

2 og 3 om kompetencefordelingen mellem bestyrelse og direktion kun er interne regler, hvis overtrædelse ikke kan påberåbes som ugyldighedsgrunde af selskabet over for trediemand. Disse bestemmelser svarer til AL 1930 § 46, stk. 3, som affattet ved lov nr. 503 af 29. november 1972, jfr. Folketingstidende 1971-72 tillæg A, sp. 7651. Spørgsmålet om en retshandels ugyldighed skal derfor alene afgøres efter reglerne i §§ 60-62.

Ved formuleringen af bestemmelsen i *stk. 4* har man fraveget 1930-lovens krav om, at hele bestyrelsen nødvendigvis skulle deltage i beslutninger om meddelelse af prokura. Denne kan som hidtil kun meddeles af bestyrelsen.

Til § 55.

Begrundelsen for denne i koncernforhold gældende pligt for bestyrelsen for et moderselskab, jfr. § 2, til at give meddelelse til et datterselskab, så snart et koncernforhold er etableret, er dels datterselskabets almindelige interesse i at blive gjort bekendt med, at moderselskabet nu har opnået en bestemmende indflydelse over datterselskabet, dels de særlige pligter, som koncernforholdet medfører for dette, se § 48, stk. 1, § 103 og § 115, stk. 1.

Sidste punktum er en naturlig forudsætning for den vurdering af koncernens stilling og resultatet af dennes virksomhed, som skal foretages til brug ved udfærdigelsen af det i § 107 påbudte koncernregnskab.

Til § 56.

(AL 1930 § 47, stk. 3, udkast 1964 § 53 og bemærkningerne hertil s. 141).

Forslagets § 56, der indeholder en del tekniske forskrifter, bestemmelser om valg af formand, indkaldelse af og deltagelse i møder og om førelse af bestyrelsesprotokol, stemmer med praksis og giver ikke anledning til særlige bemærkninger.

Til § 57.

Udtrykkelige bestemmelser om, hvornår bestyrelsen er beslutningsdygtig, findes hverken i 1930-lovens eller i udkast 1964, men kan være optaget i den i AL 1930 § 47, stk. 3, nævnte forretningsorden. Reglen om, at bestyrelsen er beslutningsdygtig, når over halvdelen af samtlige medlemmer er til stede, må forstås således, at det lovbestemte beslutningsdygtige flertal ikke formindskes ved et medlems død eller udtræden.

Bestemmelsen om, at beslutning dog ikke må tages, uden at så vidt muligt samtlige bestyrelsesmedlemmer har haft adgang til at deltage i sagens behandling, er en vigtig ordensforskrift.

Bestemmelsen om, hvornår en suppleant for et bestyrelsesmedlem skal indkaldes, er ny. Suppleanten har ganske samme stilling som det medlem han træder i stedet for.

I *stk. 2* udtales den med praksis stemmende regel, at afgørelse i bestyrelsen sker med simpelt flertal, medmindre vedtægterne kræver kvalificeret majoritet eller enstemmighed. Vedtægterne kan bestemme, at formandens stemme skal være afgørende i tilfælde af stemmelighed.

Til § 58.

(AL 1930 § 50, stk. 1 og 2, udkast 1964 § 57 og bemærkningerne hertil s. 143).

Bestemmelserne er i realiteten overensstemmende med reglerne i AL 1930 § 50, stk. 1 og 2, med den forskel, at forslaget § 58 ikke alene forbyder et bestyrelsesmedlem og en direktør at deltage i afstemningen i de omhandlede tilfælde af interessekonflikter mellem ham og selskabet, men overhovedet forbyder, at han deltager i behandlingen. Bestemmelsen i AL 1930 § 50, stk. 3, om spekulationsforretninger er optaget i forslaget § 53, stk. 2.

Til § 59.

Under de nordiske drøftelser har man været stillet overfor den vanskelighed, at repræsentantskab er ukendt i Sverige og spiller en meget ubetydelig rolle i Danmark, (når bortses fra bankaktieselskaber), men er et betydningsfuldt — omend ikke nødvendigt — led i organisationen af selskaberne i Norge og Finland, se norsk lov §§ 63-66, der tillægger repræsentantskabet en ret vidtgående indflydelse på selskabets ledelse, og finsk lov § 42, der overlader det til vedtægterne at give de nærmere regler om „fövaltningsrådet“. Man er enedes om i alle fire nordiske forslag at optage bestemmelser om repræsentantskab, der ikke er noget nødvendigt led i aktieselskabets organisation, men hvis eksistens beror på selskabets vedtægter. Med hensyn til de beføjelser, der kan tillægges repræsentantskabet, afviger de norsk-finske udkast fra de tilsvarende dansk-svenske ved, at disse sidste i højere grad begrænser de funktioner, der kan tillægges repræsentantskabet. Efter forslaget er det aldrig nogen nødvendighed for et selskab at have et repræsentantskab. For et selskab med mange mindre aktionærer, der har nær tilknytning til selskabet, vil der kunne være særlig anledning til at have et repræsentantskab, der fungerer som et fast aktionærudvalg og kan give udtryk for aktionærernes ønsker og interesser. Hvis man ønsker en repræsentation for de i selskabet ansatte, er der også den mulighed, at man i vedtægterne vil kunne optage bestemmelser om, at